

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประ掏ทเรื่องเล่าเว็บสั้น

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

*ชื่อ-สกุล.....นางสาวพรธิมา...งามฉายวงศ์.....รหัสบุคคล..... 021634.....

เบอร์โทรศัพท์.....0628.....เบอร์โทรศัพท์.....086-8141439..... Email Address....prontima.nga@mahidol.edu.....

หน่วยงาน.....สนับสนุนการศึกษาและสถาบันการแพทย์จักรีนฤบดินทร์

ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด).....โรงเรียนพยาบาลรามาธิบดี.....

*ชื่อ-สกุล.....นางสาวพรธิมา.....งามฉายวงศ์..... รหัสบุคคล..... 021634.....

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

ในช่อง อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกชื่อผู้ได้รับรางวัลทุกช่องและทบทวนความถูก เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

.....

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน.....

ชื่อเรื่อง ชีวิตไม่โคม่า.....

หลังจากทำงานเหนื่อยมาติดลอดสัปดาห์ ก็ถึงช่วงเวลาการพักร่างในวันหยุดวันเสาร์หรืออาทิตย์ไม่จำเป็นต้องเร่งรีบตื่นเช้า แต่ร่างกายก็ดันขยันตื่นเช้าด้วยความเคยชิน กิจกรรมแรกของการตื่นนอนคือหยิบโทรศัพท์มาเลื่อนดูข่าวสารต่างๆ ความคิดมันเกิดขึ้นมาในตอนที่ได้เลื่อนดูรีวิวร้านปังย่างแห่งหนึ่งในโซเชียลมั่ง ผ่านสมาร์ทโฟน มีผู้คนต่างรีวิวถึงร้านอาหารและรูปภาพอาหารว่ามีหลากหลายเมนูที่น่ากิน รสชาติดีเยี่ยม ร้านน่าสนใจอย่างไปลองชิมบ้างและเหมาะสมกับการถ่ายรูปบ้างและ ผู้ชมต่างก็คอมเม้นท์กันต่างๆ นานาจัง เกิดความรู้สึกขึ้นมาที่ได้เห็นคอมเม้นท์แบบนั้นว่าถ้าเป็นบรรยากาศในเวลาปกติตอนนี้ก็ไม่ใช่เรื่องยากเลยถ้าเราจะสามารถเข้าไปสัมผัสถึงความอร่อยของอาหารนั้นแล้วเดินทางไปลิ้มลองตามรีวิวด้วยตัวเอง แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันตอนได้เลย่าว่ามันไม่ง่ายอย่างที่เราคิดอีกต่อไปแล้ว.. โควิดอยู่กับเรามาพักใหญ่ สถานการณ์ถึงขั้นวิกฤติมากเราไม่สามารถใช้ชีวิตในรูปแบบเดิมๆ ได้อีกต่อไป social distancing การเว้นระยะห่างทางสังคมเข้ามามีบทบาทในชีวิตแทนเป็นเรื่องที่พากเราทุกคนต้องปรับตัวกันใหม่ เกลาอกอกนกบ้าน แต่ละครั้งบรรยายกาศรอบข้างเราดูเปลี่ยนแปลงไป ผู้คนที่เคยพูดคุย จอกเจ็บใจ หัวเราะต่อกระซิกบนรถโดยสารทุกวันนี้ต่างนิ่งเงียบ ระมัดระวังเพิ่มมากขึ้น แม้แต่งานที่ปฏิบัติในวันนี้ ก็ไม่ค่อยสะดวกสบายรีบเร่งเหมือนเดิม คนส่วนใหญ่ต้องทำงานที่บ้านและบางคนถึงขั้นตกงานเนื่องจากสถานการณ์ของเศรษฐกิจที่มีสาเหตุมาจากสถานการณ์โควิดมันคือความลำบากที่ทำให้คนจำนวนมากรู้สึกยำแย่กับชีวิต แต่ในสถานการณ์ที่วิกฤตเช่นนี้ มองกลับกันเราจะเห็นสิ่งดีๆ เกิดขึ้นตามมา อย่างเช่น เวลาเราเดินเข้าไปตามห้างร้านผู้คนลดน้อยลง รู้สึกปลอดภัย เห็นความใส่ใจของผู้คนในการร่วมกันระมัดระวังการแพร่กระจายเชื้อ คนในประเทศไทยต่างยืนมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน “คนไทยไม่เคยทิ้งกัน” คำนี้ไม่เกินจริงแน่นอน เราจะเห็นได้จาก ข่าวคนไทยช่วยเหลือกันเยอะมากจริงๆ ตัวเราเองก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเหลือในช่วงโควิดที่ผ่านมาเราภักเพื่อน นำข้าวกล่องกับหน้ากากอนามัยและนำมือไปแจกราชชานที่มาจุดธิดรัชต์ที่สถานีกลางรถไฟบางซื่อ เราได้เห็นรอยยิ้มของคนที่รับ ทำให้เราภักเพื่อนรู้สึกสุขใจที่มีโอกาสได้เป็นผู้ให้มากๆ ถึงแม้ว่าโควิดจะทำให้หลายคนเกิดอาการโคม่าแต่หากเราทำความเข้าใจสถานการณ์ เราสามารถที่จะใช้ชีวิตได้อย่างไม่โคม่าแน่นอน รายยิ้ม การช่วยเหลือแบ่งปัน ยังสำคัญกับวิถีชีวิตคนไทย รามาธิบดีมีรอยยิ้ม มีการให้ไม่สิ้นสุด แม้เราเป็นเพียงเศษเสี้ยวเล็กๆ ขององค์กร แต่องค์กรช่วยให้เราได้เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้ ขันภูมิใจในรามาธิบดี รามาธิบดีสร้างคน เพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

กรรชิรา งามคาดูล
(นางสาวพรรชิรา งามฉายวงศ์)
เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบริหาร

(นายวิสากร ศิริพัฒนาณนท์)

หัวหน้างานสนับสนุนการศึกษา

และสถาบันการแพทย์จักรีนฤบดินทร์